

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, PhD. a JUDr. Václava Štencla, MA ve věci

žalobce: **ALBAEDEA s.r.o.**, IČO 05661005
sídlem Lesní 1104, 665 01 Rosice
zastoupený advokátem Mgr. Michalem Varmužou
sídlem Kozinova 21/2, 787 01 Šumperk

proti
žalovanému: **Celní úřad pro Jihomoravský kraj**
sídlem Koliště 17, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí ředitele žalovaného ze dne 24. 9. 2019, č. j. 274571-13/2019-530000-61,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Společnost Development Trade s.r.o., IČO 04854799, se sídlem Melantrichova 970/17, Staré Město, 110 00 Praha 1, zastoupená advokátem Mgr. Michalem Varmužou, se sídlem Kozinova 21/2, 787 01 Šumperk, **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Rozhodnutím ze dne 24. 9. 2019, č. j. 274571-13/2019-530000-61 (dále jen „napadené rozhodnutí“), ředitel žalovaného podle § 121 odst. 3 zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o hazardních hrách“), zamítl námitky žalobce proti uloženému opatření o zadržení věci specifikovanému v úředním záznamu o zadržení věci č. j. 274571-4/2019-530000-61. Ředitel žalovaného v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že žalobce byl kontrolovanou osobou, přičemž vzniklo důvodné podezření, že v jeho provozovně je bez povolení umístěno zařízení umožňující provozování hazardní hry. Na základě tohoto zjištění kontrolující přistoupili k zadržení technického zařízení Pegasus.
2. Žalobce podal žalobu spolu se společností Development Trade s. r. o., a to jednak proti napadenému rozhodnutí, jednak na ochranu před nezákonným zásahem spočívajícím v zadržování technického zařízení Pegasus. Žaloba proti napadenému rozhodnutí byla usnesením ze dne 17. 10. 2019, č. j. 31 A 164/2019-82, vyloučena k samostatnému projednání a je nyní vedena pod sp. zn. 31 A 169/2019. Jelikož společnost Development Trade s. r. o. posléze vzala tuto žalobu zpět, vzal soud zpětvzetí žaloby usnesením ze dne 12. 5. 2021, č. j. 31 A 169/2019-41, na vědomí.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

3. Žalobce se domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a namítá, že v případě soutěže Pegasus se jedná koncepčně o zcela novou soutěž, zásadně odlišnou od jakékoliv jiné soutěže, kterou celní úřady zařazují pod tzv. kvízomaty. Z hlediska základních principů soutěže Pegasus popsanych i žalovaným v protokolu o kontrole se evidentně jedná o soutěž, kterou nelze podřadit pod zákon o hazardních hrách, neboť v ní zcela absentuje náhoda nebo neznámá skutečnost, která by rozhodovala zcela nebo zčásti o výhře nebo prohře; chybí tak důvodné podezření ve smyslu § 121 zákona o hazardních hrách. Celní úřad neučinil žádné potřebné kroky k tomu, aby řádně v dostatečném rozsahu ověřil, jaké jsou principy hry, jaká je interakce hry se soutěžícím, co ví soutěžící předem, jaké jsou mu poskytnuty informace před hrou a v rámci hry atd. Zdůvodnění náhody v soutěži v napadeném rozhodnutí je nepravdivé. Celní úřad na jedné straně uvádí, že soutěžící má náhled na celý průběh soutěže, na to, jaké hodnoty a v jaké výši může v jednotlivých kolech získat, a na druhé straně v závěrečném hodnocení nesmyslně uvede, že soutěžící neví, kdy získá Tetrix odměnu a v jaké výši, v čemž spočívá náhoda v soutěži.
4. Žalobce zdůrazňuje, že na rozdíl od jiných soutěží, u kterých se má jednat o nelegální hazard, u soutěže Pegasus existuje možnost náhledu na celý průběh hry v dovednostní části hry Tetrix, jak vyplývá i z obsahu protokolu o kontrole. Pegasus je strategická hra, kde jsou soutěžícímu známy dopředu všechny okolnosti, které potřebuje k tomu, aby si stanovil optimální podíl odměn Kredit/Banka, o které chce hrát. Žalobce podrobněji popisuje průběh hry a namítá, že soutěžící ví předem celý průběh hry a všechny možné výsledky, kolik může ve hře vyhrát. V průběhu soutěže nepřistupuje ke vkladu do soutěžního kola z pohledu soutěžícího náhoda nebo předem neznámá okolnost a nejsou tak splněny podmínky pro to, aby bylo možno soutěž podřadit pod zákon o hazardních hrách. Na rozdíl od „kvízomatů“, jimiž se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 10. 2018, sp. zn. 1 As 136/2018, nemá u soutěže Pegasus soutěžící náhled pouze na jedno kolo předem, ale má náhled na celý průběh soutěže, včetně postavení symbolů na válčích jako grafickém pozadí v jednotlivých kolech, a je pouze na jeho rozhodnutí, zda

jednotlivá kola zobrazená v náhledu odehraje nebo nikoliv. V soutěži navíc platí, že hodnota odměny v každém kole je rovna vždy minimálně dvojnásobku vkladu do kola. Soutěžící tedy vždy ví předem, s jakou částkou může skončit, když uspěje i ve vědomostní části hry. Výhra nebo prohra v soutěži je pouze otázkou znalostí a dovedností soutěžícího a soutěžící má předem náhled na celý možný průběh soutěže a ví přesně, kolik může v soutěži získat. O úspěchu a jeho výši tedy nerozhoduje žádná neznámá skutečnost ani náhoda, a to ani částečně. Závěry žalovaného o přítomnosti náhody v soutěži jsou tedy jednoznačně nesprávné a celní správa evidentně nemá u soutěže Pegasus zjištěny a podloženy žádné skutečnosti, které by v potřebném rozsahu odůvodňovaly důvodné podezření o náhodě ve smyslu zákona o hazardních hrách.

5. Podle žalobce je nepodstatné, že na získání Tetrix odměny nemusí soutěžící vynaložit žádnou vědomost, neboť soutěžící ví předem, ve kterých kolech v té které Vizualizaci tuto přímou odměnu získá, v jaké výši a jak budou postavené symboly na válčích. Stejně tak je nesmyslný závěr, že soutěžící si nemusí náhled v Tetrix soutěži vytvořit, a proto pro něj bude získání přímých Tetrix odměn neznámou skutečností nebo náhodou, protože to již není o náhodě, kterou by soutěžící nemohl ovlivnit, ale o rozhodnutí samotného soutěžícího, že informaci o průběhu celé soutěže nechce.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Ve vyjádření k žalobě žalovaný uvádí, že smyslem postupu žalovaného nebylo postavit najisto, že technické zařízení je věc porušující zákon o hazardních hrách. Základní principy hry byly popsány mimo jiné i v protokolu o kontrole a jejich popis se od popisu žalobce v zásadě neodlišuje. Podezření, že se v tomto případě jedná o nelegální provozování hazardních her, považuje žalovaný za více než důvodné. Žalobní námitky překračují předmět řízení a nemohou být řešeny v tomto soudním řízení. Posouzení a prokázání, že se skutečně jedná o hazardní hru, je až následně předmětem přestupkového řízení. Žalovaný proto navrhuje, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci soudem

7. Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí ředitele žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „s. ř. s.“), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování ředitele žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Při rozhodování soud vycházel z obsahu správního spisu, nad jehož rámec nebylo potřeba provádět dokazování.
8. Podrobnější dokazování k charakteru technického zařízení Pegasus, respektive soutěže Pegasus nebylo potřeba provádět také proto, že to povaha úkonu, jakým je zadržení věci dle § 121 odst. 1 věty první zákona o hazardních hrách, nevyžaduje (viz dále). Rozhodující zde totiž není otázka, nakolik reálně fungování technického zařízení ovlivňuje náhoda či neznámá okolnost, nýbrž to, jak se fungování technického zařízení jeví sázejícímu navenek (viz odstavce 22-25 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2018, č. j. 1 As 136/2018-32; všechna zde citovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz). Kromě toho se otázkou možného zadržení totožného technického zařízení již zabýval zdejší soud například v rozsudku ze dne 12. 11. 2019, č. j. 29 A 150/2019-87, a také Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 11. 12. 2020, č. j. 5 As 433/2019-63. Zdejší soud

přítom neshledal v nyní projednávané věci důvod se jakkoliv odchýlit od závěrů, které soudy v uvedených rozsudcích učinily, a proto z nich při svém rozhodování v nyní projednávané věci vycházel.

9. Soud dále poznamenává, že žalovaný správně jako s kontrolovanou osobou jednal s žalobcem. Byl to totiž žalobce, kdo měl kontrolovanou věc u sebe. Otázka, zda byl žalobce skutečně osobou, která nelegálně provozuje hazardní hru, není třeba v této fázi postavit najisto, neboť její posouzení je klíčové až pro případné přestupkové řízení.
10. Jádrem sporu v nyní projednávané věci je otázka, zda byly splněny podmínky pro postup dle § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách, tj. pro zabavení technického zařízení Pegasus.
11. Podle § 121 odst. 1 věty první zákona o hazardních hrách je osoba pověřená dozorujícím orgánem povinna zadržet věc, je-li zde důvodné podezření, že v souvislosti s jejím užíváním dochází k porušování tohoto zákona.
12. Předně je třeba přisvědčit žalovanému v tom, že pro zadržení věci je dostačující, existuje-li v době prováděné kontroly důvodný předpoklad, že hra provozovaná na herním zařízení je podřaditelná pod definici hazardní hry ve smyslu zákona o hazardních hrách, a současně nebylo předloženo povolení k provozování hazardní hry. Otázka, zda se podezření z porušení právních předpisů potvrdí, či vyvrátí, je věcí až navazujícího správního řízení, ve kterém bude rozhodnuto meritorním rozhodnutím o případné odpovědnosti za přestupek.
13. Důvodová zpráva k citovanému ustanovení uvádí následující: *„Možnost zadržet věc, je-li důvodné podezření, že v souvislosti s jejím užíváním dochází k porušování tohoto zákona, představuje neopomenutelný a efektivní nástroj využitelný k zabránění porušování zákonem stanovených povinností. Z důvodu zamezení nadměrného administrativního zatížení dozorujících orgánů a potencionálního snížení jejich operativní schopnosti při boji s nelegálním provozováním hazardních her byla zvolena úprava, kdy nebude třeba vydat rozhodnutí o zadržení věci, nýbrž se pouze zákonem stanoveným postupem provede opatření zadržení věci, které se následně oznámí osobě, jež měla věc v době jeho zadržení u sebe. V případě samotného zadržení věci se bude jednat o výjimku z obecného pravidla, neboť k tomuto postupu není třeba, aby bylo vydáno rozhodnutí. Jedná se o úpravu, která je již součástí například dnešní úpravy zákona č. 191/1999 Sb. nebo také zákona č. 64/1986 Sb. a nejedná se tudíž o úpravu v českém právním řádu neznámou.“* (Důvodová zpráva k vládnímu návrhu zákona o hazardních hrách, Parlament České republiky, Poslanecká sněmovna 2013 – 2017, sněmovní tisk 578/0, část č. 1/4, dostupná na www.psp.cz).
14. Z uvedených důvodů není možné, aby již ve fázi kontroly na místě (kdy dochází k zadržení věci) bylo prováděno složité dokazování za účelem, aby bylo postaveno najisto, že soutěž provozovaná na předmětném zařízení je hazardní hrou provozovanou prostřednictvím technického zařízení. Takový požadavek je třeba odmítnout jako absurdní, neboť tímto by byla efektivní a účelná kontrola fakticky znemožněna. Podmínkou k zadržení věci je tedy „pouhé“ důvodné podezření na nelegální provozování hazardní hry.
15. Pokud žalobce namítal, že celní úřad neučinil žádné kroky k ověření principu hry provozované prostřednictvím zadrženého zařízení Pegasus, ani této argumentaci soud nepřisvědčil. Jak vyplývá ze spisového materiálu, základní principy hry byly popsány

v úředním záznamu o zadržení věci, ze kterého mimo jiné vyplývá, že o výhře nebo prohře rozhoduje náhoda, v tomto případě představovaná prémiovou odměnou nazvanou TETRIX ODMĚNA. Soutěž sice umožňuje nahlížení do budoucích kol herní soutěže prostřednictvím doplňkové soutěže TETRIX, avšak realizace této doplňkové soutěže je tak časově náročná, že prakticky vylučuje její použití. Kromě toho žalovaný sepsal záznam o kontrolním nákupu, který také zdokumentoval audiovizuálně a učinil součástí spisu. Úřední záznam obsahuje všechny zákonné náležitosti vyplývající z § 121 zákona o hazardních hrách, včetně důvodu zadržení - existence důvodného podezření, že testovaná zařízení umožňují provozování hazardní hry. S ohledem na charakter institutu zadržení věci jakožto okamžitého faktického úkonu, o němž je toliko pořizován úřední záznam (zařízení není zadržováno na základě správního rozhodnutí), není prostor k tomu, aby kontrolní orgán podrobně zdůvodňoval, v čem spatřuje naplnění zákonných podmínek pro zadržení věci. K tomu slouží rozhodnutí o námitkách, kde se žalovaný k této otázce dostatečným a přezkoumatelným způsobem vyjádřil.

16. Spornou mezi žalobcem a žalovaným je především otázka, zda na základě zjištěných skutečností bylo založeno důvodné podezření na nelegální provozování hazardní hry. Žalobce v námitkách proti opatření o zadržení věci i v žalobě namítal, že soutěž Pegasus je strategickou hrou, ve které zcela absentuje náhoda nebo neznámá skutečnost, která by rozhodovala zcela nebo zčásti o výhře nebo prohře. Žalobce trvá na tom, že soutěžící má náhled na celý průběh soutěže, ví předem, o jakou částku hraje, a pouze soutěžící určuje, kolik v soutěži získá. Závěry žalovaného o náhodě z hlediska nevědomosti soutěžícího o tom, kdy a jako získá Tetrix odměnu, považuje žalobce za zcela liché.
17. Žalobci lze částečně přisvědčit v tom, že soutěžící má možnost prostřednictvím Tetrix hry (ačkoli je nutno pro získání náhledu odehrát potřebný, s každým dalším kolem navyšující se, počet bodů) nahlédnout na následující průběh hry. Nelze proto tvrdit, že soutěžící neví, kdy získá Tetrix odměnu a v jaké výši, jak uvedl žalovaný. Soud však má ve shodě se žalovaným za to, že prvek náhody je obsažen již v tom, že výše potenciální výhry, prezentovaná hodnotou Tetrix odměny, je zcela závislá na náhodně generovaném procesu. Hráč má sice možnost po odehrání hry Tetrix nahlédnout na následující průběh hry, dle čehož se může rozhodnout ohledně své další účasti v soutěži, avšak o typu odměn a její výši ve své podstatě rozhoduje náhoda. Ztotožnit se lze i se závěrem, že v případech, kdy je hra hrána nezávisle na hře „Tetris“, tj. bez informací o četnosti a výši hodnot budoucích odměn, což hra umožňuje, je výše Tetrix odměn a jejich četnost stanovena z pohledu soutěžícího zcela náhodně. Bez účasti na hře Tetrix hra vypadá a probíhá shodně jako na klasickém výherním hracím přístroji (válcová hra, grafické symboly), což samo o sobě zakládá důvodné podezření, že o výhře nebo prohře rozhoduje alespoň zčásti náhoda nebo neznámá okolnost.
18. Jinými slovy tak soud konstatuje, že v případě, že se soutěžící rozhodne, že bude hrát tak, že nevyužije možností vyplývajících z hry Tetrix, je „nenáhodný“ prvek soutěže, jak o něm žalobce hovoří, (přinejmenším z pohledu soutěžícího) natolik oslaben, že je akceptovatelný závěr o „důvodném podezření“ ve smyslu § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách. Je přitom nutno připomenout, že primárně má být přítomnost prvku náhody v průběhu hry posuzována z pohledu hráče a dle „projevování“ se technických zařízení „navenek“, nikoli z hlediska fungování hardwarového či softwarového vybavení herních zařízení (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2018, č. j. 1 As 136/2018-32).

19. V souvislosti s posouzením naplnění podmínek definice hazardní hry lze odkázat na rozšířené stanovisko Ministerstva financí – Státního dozoru nad sázkovými hrami a loteriemi, k tzv. kvízomatům (dostupné na <https://www.mfcr.cz/cs/soukromy-sektor/hazardni-hry/archiv-zakon-c-202-1990-sb/stanoviska/sdeleni-ministerstva-financi-k-tzv-kvizo-16525>), které se vztahovalo k předchozí právní úpravě (zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách). S tímto rozšířeným stanoviskem se lze ztotožnit zejména v tom, že *„jediným objektivním přístupem, jak posuzovat náhodu, je nalézat ji všude tam, kde nehraje nezanedbatelnou roli. Náhoda se neshledává u soutěží, které jsou založeny zcela na vědomosti či na výkonu hráče a při kterých hráč má výsledek hry zcela ve svých rukou. Hraniční případy vyžadují individuální posouzení.“*
20. V daném případě lze s ohledem na kontrolní zjištění, včetně vědomosti celní správy o existenci jiných typů „kvízomatů“, které jsou považovány za hazardní hry a které z pohledu soutěžícího fungují na podobném principu, považovat podezření, že by se mohlo jednat o nelegální provozování hazardní hry, jednoznačně za důvodné. To k zadržení věci v souladu s § 121 zákona o hazardních hrách stačilo, žalovaný tedy postupoval v souladu se zákonem.
21. Otázka, zda podezření celní správy bude následně potvrzeno nebo vyvráceno, bude věcně a autoritativně řešena v případném následném správním řízení o přestupku. „Skutečné“ a detailní právní posouzení existence prvku náhody včetně dokazování tedy bude až předmětem tohoto následného řízení, v němž bude mít žalobce možnost uplatnit všechny námitky uvedené v žalobě, včetně návrhů na dokazování (např. znalecký posudek, pravidla hry), pro což nebyl dán v tomto soudním přezkumu s ohledem na výše uvedené důvod. Soud tedy zdůrazňuje, že nyní věc posuzoval z hlediska onoho „důvodného podezření“ dle § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách, přičemž nepředjímá, zda ve věci byl skutečně dán relevantní prvek náhody, který ve svých důsledcích může vést k odpovědnosti za přestupek dle zákona o hazardních hrách.

VI. Závěr a náklady řízení

22. Krajský soud na základě shora provedeného posouzení neshledal žalobu důvodnou, a proto ji ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
23. O nákladech řízení bylo primárně rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly. Sekundárně pak výroky o nákladech řízení vycházejí z analogického použití § 60 odst. 3 s. ř. s., a to ve vztahu k nákladům řízení souvisejícím se žalobou druhého z původních žalobců, společnosti Development Trade s.r.o. Jelikož tento žalobce vzal žalobu zpět, přičemž žaloba byla společným podáním obou žalobců, soud řízení v této části nezastavoval, nýbrž pouze vzal zpětvzetí žaloby na vědomí. V takovém případě je na rozhodnutí o nákladech řízení v této části nutno použít pravidlo, které je pro danou situaci nejbližší. Takovým pravidlem je § 60 odst. 3 s. ř. s., z něhož plyne, že při zastavení řízení pro zpětvzetí žaloby (což je obdobný výsledek řízení jako vzetí zpětvzetí žaloby na vědomí) zásadně žádný z účastníků řízení (tedy ani druhý z původních žalobců, společnost Development Trade s.r.o.) nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 26. května 2021

JUDr. Jaroslava Skoumalová v. r.
předsedkyně senátu